

OPSCHRIFT

Vergadering van: 20 april 2015

Nummer: 2015_MC_00186

Onderwerp:

Gevolgen van de vooropgestelde wijzigingen aan de wet op het verkeersveiligheidsfonds voor de lokale politiezone Gent. - Karin Temmerman

Raadslid(-leden):

Karin Temmerman - sp.a

Bevoegd:

Daniel Termont

OMSCHRIJVING VAN DE VRAAG

Toelichting:

De federale regering wil de wet op het verkeersveiligheidsfonds wijzigen. Het voorontwerp van wet houdende diverse bepalingen Binnenlandse Zaken wil de verdeling van de tweede schijf voor de periode 2011-2013, welke nog niet werd uitbetaald, retroactief wijzigen. De vooropgestelde wetswijziging zou opnieuw een financiële aderlating betekenen voor de lokale politiezones.

Momenteel wordt de tweede schijf verdeeld onder de zones en de federale politie. De federale politie ontvangt 5% van die tweede schijf, de lokale politiezones 95%. In het voorontwerp van wet wordt het deel voorbehouden voor de federale politie opgetrokken naar 30%. De lokale politiezones houden nog 70% van de tweede schijf over.

Door de wetswijziging zou de federale politie bijna 20 miljoen euro meer ontvangen uit het verkeersveiligheidsfonds. Een verschuiving van de middelen ten nadele van de lokale politiezones, die hun budget met bijna 20 miljoen euro verminderd zien.

Dat bedrag is ook terug te vinden in de tabellen van de begrotingscontrole. Met andere woorden, de regering rekent op die 20 miljoen euro voor de federale politie om haar begroting te laten kloppen.

De KUL-norm is al heel nadelig voor Gent. Op deze manier wordt onze lokale politie en de stad Gent nogmaals benadeeld.

Vraag:

1. Wat betekent de wetswijziging voor de politiezone Gent? Welk bedrag uit het verkeersveiligheidsfonds zal de politiezone minder krijgen?
2. Hoe verhoudt dit bedrag zich tot de algemene dotatie die Gent krijgt van de federale overheid voor de politie? Vindt u deze dotatie billijk?
3. Welke acties onderneemt u om hierover met de minister van Binnenlandse Zaken te

overleggen?

ANTWOORD

22 april 2015

Raadsleden die hier reeds tijdens vorige legislaturen verbleven zullen mijn ettelijke lange tussenkomsten over de politiefinanciering nog herinneren. Ook mijn voorganger Frank Beke werd daar ook snel bevlogen in.

Ik zal dit niet opnieuw doen, of toch niet in die grootorde.

U vraagt of ik de nieuwe afname van het Verkeersveiligheidsfonds bij de minister van Binnenlandse zaken zal aankarten. Natuurlijk doe ik dat. Dat deed ik ook bij de vorige ministers van Binnenlandse Zaken. De inhoud van deze tussenkomst komt overigens in grote mate overeen met de inhoud van de brief.

Wij hebben al vele malen aan deze gemeenteraad moeten verklaren dat wij de aanwervingen bij de politie moeten temporiseren. Dat wij met andere woorden de minimumnorm niet kan halen.

Wij slaagden er alsnog in om ons aantal operationelen, in deze moeilijke tijden, tot 1.064 op te trekken. Daardoor wordt de financiële inspanning van de stad steeds zwaarder, temeer omdat de Federale Overheid geen verhoogde inspanning levert. Alle bijkomende financiële inspanningen moeten door de Stad Gent alleen gedragen worden.

Wij zitten daarbij in een vrij unieke situatie, door de tegenstelling tussen de KUL-norm en de minimumnorm. De KUL-norm bepaalt het aantal geüniformeerden die een politiezone maximaal nodig heeft, de minimumnorm het aantal dat men theoretisch moet hebben om te vlot te draaien.

Vertaald naar Gent betekent dit dat we maximaal 956 geüniformeerden moeten hebben, maar minimaal 1.156 geüniformeerden om te draaien. U begrijpt het wel degelijk goed, het minimale ligt hoger dan het maximale.

Deze wel erg vreemde regeling heeft alles te maken met geld. De KUL-norm wordt eigenlijk enkel nog gehanteerd om de subsidies te bepalen. Voor elke geüniformeerde binnen de KUL-norm ontvangt een zone een subsidie.

Elke logica zou aantonen dat de KUL-norm minstens gelijk moet zijn aan de minimale norm, maar dat zou de Federale Overheid extra geld kosten. Daarom wordt die vreemde redenering aangehouden, zodat de rekening voor het verschil tussen de KUL-norm en de minimumnorm volledig door Gent moet gedragen worden.

Indien we de minimumnorm volledig zouden kunnen aanwerven, dan grijpen we naast subsidies voor liefst 200 personeelsleden. En dat kunnen wij financieel niet compenseren.

Men zou kunnen zeggen dat we enig begrip moeten opbrengen, want de Federale Regering zit niet goed bij kas. Bovendien moet er gewerkt worden met een zogenaamde “gesloten enveloppe”. Wat de ene bij krijgt, moeten de anderen afgeven.

Bijna alle zones hebben een minimumnorm die lager ligt dan de KUL-norm of maximale norm. En velen richten zich voor de aanwervingen op die minimumnorm. Het gevolg is dat zij méér

geüniformeerden betoelaagd krijgen dan zij er werkelijk in dienst hebben. Door hun KUL-norm niet in te vullen maken zij dus winst! De belofte om de KUL-norm te herzien in 2003 werd niet nagekomen. Laten we zeggen dat hij “bevroren” is, alsof de wereld in die tijd niet veranderd is.

Daar staat tegenover dat de Stad Gent vreemd genoeg aan een aantal politiezones nog steeds een solidariteitsbijdrage moet betalen. Deze solidariteitsbijdrage ging in 2013 afgelopen zijn, maar werd ook... “bevroren”.

Toch even in herinnering brengen: bij de politiehervorming waren er veel zones die voorheen nauwelijks politiemensen in dienst hadden. Zij teerden bij manier van spreken op de Rijkswacht. Andere zones, zoals Gent, investeerden reeds veel in de politie en maakten zogezegd “winst” door de hervorming. Dat de toelagen die zij voor hun personeel kregen zowat volledig opgingen in de meerkost werd daarbij gemakshalve vergeten.

De federale dotatie compenseert immers geenszins alle meerkosten die de politiezone Gent sinds de hervorming moet dragen. Hiermee moet worden gefinancierd:

- de volledige loonlast van 147 overgenomen rijkswachtpersoneelsleden of hun vervangers
- het integraal overgenomen burgerpersoneel
- alle uitrustings- en investeringskosten (dus ook het vervangen van alle overgenomen materiaal)
- de aanzienlijke meerkost op de lonen van het eigen personeel en de vele vergoedingen
- de kosten voor ondersteuning in andere zones. (voetbal en andere federale opdrachten. Wij krijgen ook steun van de Federale Politie, maar de balans helt voor Gent zwaar negatief over.)
- de paleiswacht
- het onderhoud van de overgenomen gebouwen, waarbij Gent overigens nog 10 jaar moet afbetalen voor het “duur” uitgevoerde gebouw in de Ridderstraat
- het terbeschikkingstellen van personeel enz.

Bovendien worden er bij de Federale Overheid bijkomende vergoedingen beslist, die alle steden en gemeenten volledig zelf moeten ophoesten. Let op, het is al die mensen gegund, maar de steden en gemeenten mogen toch zonder enige inspraak die kosten dragen. Voorbeelden zijn het statuut van het Calog-personeel (niet gesubsidieerd), verhoging van het vakantiegeld e.d. Of onvoldoende gecompenseerd, zoals de gevolgen van Salduz.

Dit alles is niet overdreven, want er zijn nog elementen waarbij de stad financieel benadeeld worden.

Onder meer het nu actuele verkeersveiligheidsfonds.

Al jaren wordt in de gemeenteraad aangebracht dat Gent ten opzichte van vele andere zones te weinig middelen uit dit fonds krijgt. Dat komt vreemd genoeg door het feit dat wij eind de jaren negentig zware inspanningen deden om het aantal doden en zwaargewetsten terug te dringen. Die resultaten werden toen als referentiekader genomen om 37% van het fonds te verdelen.

Wie toen al zijn best deed, en de volgende jaren niet direct nog betere cijfers kon voorleggen, kreeg niets van die 37% uit het Verkeersveiligheidsfonds.

Om een vergelijking te maken: Charleroi startte met 270 slachtoffers, Gent met “slechts” 147. Met excuses voor de onbeleefde manier waarop ik over doden en zwaargewetsten spreek. Maar ik heb dit criterium niet uitgevonden.

We zijn nochtans groter dan Charleroi én bovendien een studentenstad. Met een sterk groeiende bevolking. Logisch dat Charleroi wel en Gent niet of toch erg moeilijk elk jaar iets uit die 37% van het fonds kon putten. Toenmalig raadslid en gewezen minister van Justitie Tony Van Parys

diende destijds in onze raad een motie in die aantoonde dat, ondanks het feit dat het grootste deel van de opbrengsten uit Vlaanderen kwam, het vooral Waalse zones waren die in verhouding veel meer uit het fonds kregen.

Meer nog, men heeft die voor Gent nadelige verdeling voor altijd via een programmawet in een voor ons slecht jaar 2007 “bevroren”. Alweer. Nu ja, bevroren, we kregen zelfs een jaar later nog eens 100.000 euro minder, dus het smolt zelfs. Men noemde dit dan de “eerste schijf”.

En nu zit men ook aan de tweede schijf, zijnde de meeropbrengsten sinds 2007. Die overigens op dezelfde oneerlijke manier verdeeld wordt als de eerste schijf. Niet alleen wordt die laattijdig doorgestort, ze wordt nu ook nog eens voor Gent met 186.500 euro verminderd ten voordele van de Federale Politie.

We begrijpen dat de Federale Politie onvoldoende middelen heeft, maar dat geldt ook voor de politiezone Gent. Elke aanval op onze dotaties en fondsen betekent een mogelijke afbouw van het politiepersoneel. Dit in tijden dat deze mensen broodnodig zijn. Wij begrijpen echt niet dat een regering dergelijke beslissingen neemt als veiligheid voor hen zo een prioriteit is.

Daarom hebben wij bij nog eens een minister van Binnenlandse zaken op “verandering” aangedrongen. Om, ondanks de barre financiële tijden, de manier waarop Gent financieel behandeld wordt in gunstige zin te herzien. Wij vragen immers niet meer geld dan de anderen, wij vragen gewoon een eerlijke en gelijke behandeling en een Federale financiering die de kosten volgt.

Ons voorstel is eigenlijk heel eenvoudig: subsidieer het geüniformeerd personeel dat werkelijk bij een zone in dienst is. De enveloppe kan gesloten blijven, maar de federale subsidies komen daar terecht waar ze effectief gebruikt worden om politiemensen mee in te betalen. Wij vragen hem om extra geld voor de Federale politie a.u.b. niet bij de lokale politiezones te halen. Dat is een moeilijk te verteren gemakkelijheidsoplossing.
